

VOGELMOEHEID ?

Ron van den Brink

Het was weer zover, zomer 1989. Eindelijk weer een échte zomer: veel zon, lekker lange avonden, aangename temperaturen; ideaal zou je zeggen. Toch ontbrak er iets aan, naar wat? Vogels? Neen, 'szomers zie je weliswaar veel minder dan in andere jaargetijden, maar toch zijn er wel leuke dingen te zien of te horen.

Zo hoorde ik tijdens m'n fietsvakantie in "eigen" land op zo'n lange zomeravond maar liefst drie soorten Uil! Gezeten op het terras van een jeugdherberg bij Lattrop, vlakbij de Duitse grens, werd de stilte verbroken door het rauwe schreeuwen van een Kerkuil. Da's even schrikken. Na enkele vervolgreten kwam er antwoord: "poe poe poe poe poe...." Ken ik dat geluid wel? Nee, nooit eerder gehoord. Opzoeken dan maar.... tja, dat kan alleen maar de Ruigpootuil zijn, voor mij een nieuwe soort. De Ruigpootuil liet zich nog enige malen horen, om op zijn beurt ook antwoord te krijgen, ditmaal van een Bosuil.

En hier hoefde ik niet eens voor op pad!

Tijdens dezelfde vakantie stuitten we tijdens een van die weinige sombere dagen op een zwart-witte vlek in een weiland. Stoppen, bagage overhoop halen, want daar lang de verrekijker in weggestopt. Ha, een Ooievaar, vermoedelijk van een naburig ooievaarsdorp (ergens tussen Zutphen en Deventer, dacht ik). Een paar minuten kijken en voort maar weer. Och, en onderweg hoor je Draaihals en Groene- en Grote Bonte Specht, dus vervelen kun je je haast niet. En toch ontbrak er iets deze zomer..... De zin, dat was het, ik had er nauwelijks zin in. Vogelmoetheid zou je kunnen zeggen, wellicht het gevolg van een overdosis aan vogelactiviteiten. Ik heb zelfs drie maanden géén dagboek bijgehouden, foei! Kijk, bovengenoemde vogeloptredens deden het vuurtje wel weer even aanwakkeren (het is gelukkig nooit echt uitgegaan...), maar toch. De lust om erop uit te gaan ontbrak, ik kon even geen vogel meer zien.

Onwillekeurig ga je toch bij jezelf na wat je van je hobby vindt; wat verwacht je ervan, wat vind je leuk en wat juist niet? Zo vinden velen het bijhouden van een gebiedje met nestkasten een hele leuke bezigheid. Ik vind het ook wel interessant, maar heb geen zin om er zelf een onder m'n hoede te nemen. Niet doen dus, overlaten aan de liefhebbers. Vogeltellingen vind ik juist wel weer leuk, mits ze maar buiten de bebouwde kom plaatsvinden. Ik hou er niet van om met de verrekijsker om de nek woonwijken af te moeten stropen, dat ligt me gewoon niet. Ook niet doen dus, die bebouwde-kom-tellingen.

Dat nu is juist het fijne van de vogelwerkgroep, je vindt er altijd wel iets van je gading. Trektellingen in het Corversbos? Ganzen tellen in de winter? Heerlijk. Stukje schrijven in de Korhaan? Of er alleen maar in lezen? Prima! Excursies? Meegaan.... zo vaak als maar mogelijk is. Excursies leiden? Lijkt me ook wel wat, maar niet te vaak, en bij voorkeur niet alleen, zo ervaren voel ik me nog niet.

U ziet, vogelmoeheid blijkt van voorbijgaande aard, het vuurtje laait inmiddels weer aardig op. De winter staat voor de deur, met hopelijk veel wintergasten en dan duiken we weer vol goede moed het volgende voorjaar in, de zin is er weer, gelukkig!